

ФОРМУВАННЯ ЗАСОБІВ УПРАВЛІННЯ ФІЗИЧНОЮ ПІДГОТОВКОЮ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

Мартиненко О. М., Бабаєв Ю.Г.

*Військовий інститут танкових військ Національного технічного
університету "Харківський політехнічний інститут", м. Харків*

Завдання будь-якого керівника пов'язане з завданням команди, але часові рамки для вас можуть мати окремий термін завершення, в той час, як завдання команди може продовжуватись. Бачення є зазвичай довгостроковим (стратегічним), узагальненим формулюванням того, що є вашою загальною метою і що потрібно зробити для її досягнення. Якщо ви визначили для себе, *що потрібно робити*, індивідуальні цілі допоможуть визначити, *яким чином це робити*.

Одним з найважливіших елементів будь-якого плану є метод, за допомогою якого він реалізується, що враховує, хто це робить і коли. Своєчасність у багатьох випадках є надзвичайно важливою для успішного виконання плану. План не може бути реалізованим за відсутності певних передумов. Ці передумови можуть залежати, наприклад, від успіху іншої команди в реалізації подібного чи відмінного завдання, або від ресурсів, якими володіє ваша команда.

З самого початку плануйте здійснити документальне оформлення історії того, як команда справляється з деталями місії. Це може бути зроблене із записів протоколіста, але можуть включати не тільки записи, а й уроки, що отримані в ході процесу. Це документування дасть змогу іншим або подібним місіям уникнути певних підводних каменів ("пасток") і потенційно підвищить ефективність команди. Розвивайте роботу з документацією, щоб забезпечити візуальний індикатор, який дасть можливість команді бачити систематичний запис їхніх удосконалень або досягнень. Уникайте критики окремих осіб; у документації основний акцент повинен робитися на процесах і результатах, а не на тому, хто і що зробив, але ця документація слугуватиме основою для пізнішого визнання командою або окремими її членами.

Література

1. Социальный интеллект: Теория, измерение, исследования / под ред. Д.В. Люсина, Д.В. Ушакова. – М.: 2004. – 184 с.
2. Bittel, L. R. (1990). Що повинен знати кожен керівник. New York: McGraw Hill.
3. Куницына В. Н., Казаринова Н. В., Погольша В. М. Межличностное общение. – СПб., 2003. – 64 с.
4. Петровский А. В. Личность. Деятельность. Коллектив. – М., 1992. – 242 с.
5. Brassard, M. (1989). Керування пам'яттю. Methuen, MA: GOAL/QPC.
6. Управління особового складу ВМС США. (1987). Командна перевага: що це дає при досягненні найкращого результату! Washington DC: Department of the Navy.
7. Rawlins, C. (1992). Вступ до менеджменту. New York: Harper Collins.